

И тъй, всички емиграционни италиански д-ва въ чужбина съ 1403 съ 224218 членове и 36701061 лева капиталъ. Отъ тукъ се види, че бршинството отъ емигрантите или $\frac{5}{5}$ отъ тѣхъ участвуватъ въ тия дружества.

Горните д-ва носятъ разни имена, като вземемъ общитѣ такива „Съгласие“, „Взаимноспомагателностъ“, „Италианско работническо д-во“, „Италианско благотворително д-во“ и т. н. и стигнемъ до тия, които носятъ разни религиозни, артистични, собственни, професионални и т. н. имена. (Вижъ Boletino dell'Emigrazione, 1908 № 24, р. V — 147).

(Трите италиански д-ва въ България сѫ: „Взаимноспомагателно д-во“ (Società di mutuo soccorso), въ София, основано прѣзъ 1884 г. съ 5075 лева капиталъ и 96 члена; „Благотворително д-во“ (Socetà di beneficenza), пакъ тамъ, основано прѣзъ 1906 г., съ 49 члена и 1000 лева капиталъ. И двѣтѣ тия сѫ въ района на италианския консулъ въ София, а въ тоя на Пловдивския е „Работническото д-во „Гарибалди“ (Società operaia G. Garibaldi), основано прѣзъ 1884, съ 37 члена и 7806 лева капиталъ).

По статистическите данни за 1901 г. въ България е имало 1432 италианци, отъ които 527 сѫ били гурбетчи и 905 български жители; по произходъ: 401 скъпински италианци и 504 левантинци; отъ послѣдните: 90 христиани и 414 евреи. По занятие: большинството сѫ каменодѣлци, дюлгери, минни работници и т. н. (Cр. Cabrini, op. cit. p. 224).

Вънъ отъ покровителските д-ва: Labor (Information Office for Italians и The Investigation Bureau for Italian Immigrants — все въ Ню-Йоркъ, за които реферираме отдельно, италианските емигранти разсчитатъ още на разни клонове отъ института Dante Alighieri, на брой 12 (въ Clevenland, Denver, Rochester, Saint Louis, S. Francisco, New Orleans, Norfolk, New-York, Jersey City, Yonkers, Los Angeles и Washington), на „Istituto Italiano di Beneficenza